

opusdei.org

Rozjímanie na sviatok sv. Jozefa, robotníka (1. mája)

Rozjímanie na sviatok sv.
Jozefa, robotníka. Navrhované
témy sú: normálnosť Svätej
rodiny; dobre pracovať a slúžiť
druhým; práca je smerovaná k
láske.

01.05.2024

V EVANJELIU dnešnej svätej Omše,
pamiatky svätého Jozefa, robotníka,
sa hovorí, že Ježiš sa vrátil do
Nazareta po tom, čo kázal a robil

zázraky na rôznych miestach Galiley. V sobotu prišiel do synagógy a bol pozvaný, aby komentoval Božie slovo. Ohlasy na zázraky a uzdravenia, ako aj na jeho učenie sa dostali do mesta, a tak sa naňho spoluobčania pozerali s istou zvedavosťou. Keď Ježiš konečne prehovorí, reagujú s podozrením. Pýtajú sa: „Skade má tento takú múdrosť a zázračnú moc? Vari to nie je tesárov syn? Nevolá sa jeho matka Mária a jeho bratia Jakub a Jozef, Šimon a Júda? A nie sú u nás všetky jeho sestry? Skadeže má toto všetko?“ (Mt 13, 54-56).

Pre susedov z Nazareta, ukotvených v ľudskej istote toho, čo už o Ježišovi vedeli, bolo ťažké prejsť do nadprirodzenej roviny viery. Táto reakcia nám však okrem iného hovorí o normálnosti života Svätej rodiny. V očiach ľudí boli len ďalšou obyčajnou, ťažko pracujúcou rodinou, bez nejakých výrazných

zvláštností. V ich existencii nebolo nič prekvapujúce: ako takmer všetci ostatní viedli „život prostý, normálny, obyčajný, skladajúci sa z rokov vždy rovnakej práce, z ľudskej stránky jednotvárných dní, ktoré plynú jeden za druhým“^[1].

Dnes uvažujeme o postave svätého Jozefa najmä v jeho rozmere robotníka. A prvý aspekt, ktorý nám prichádza na myseľ, je tento: aspekt jednoduchej existencie: „Čo môže očakávať od života obyvateľ jednej zapadnutej dedinky ako bol Nazaret?“, pýtal sa sám seba svätý Josemaría. „Len každodennú prácu, vždy s rovnakou námahou. A na sklonku dňa malý, chudobný domček, aby mohol načerpať sily a pustiť sa nasledujúci deň do svojich povinností. Avšak meno Jozef v hebrejčine znamená *Boh pridá*. Boh pridáva k svätému životu tých, čo plnia jeho vôľu, netušené rozmery: to dôležité, to, čo dáva všetkému svoju

hodnotu, to božské“^[2]. Tak to bolo v Jozefovom živote a možno je to aj v našom: Boh nám zveruje veľmi veľké poslanie skryté v normálnosti nášho každodenného života, Boh pridáva svoju milosť k našej pokornej spolupráci.

NAZARET TVORILA skupina domov zoskupených na úbočí malého kopca, z ktorých mnohé boli čiastočne vyhlíbené v skale. Nazaret bol len o niečo väčší ako dedina. Muselo ho obývať nanajvýš niekoľko stoviek ľudí, z ktorých väčšina sa zaoberala poľnohospodárstvom alebo chovom zvierat. Vždy sa tu našiel remeselník, ako napríklad Jozef, ktorý pravdepodobne pracoval s drevom mnohorakým spôsobom: od výroby trávov, dverí a iných stavebných materiálov až po vyrezávanie

poľnohospodárskeho náradia a domácich potrieb.

Jozef potreboval pracovať, aby uživil svoju rodinu, ale nielen preto. Zároveň, ako každý z nás, potreboval pracovať aj preto, aby mohol dôstojne žiť, s radosťou, že si tvrdou prácou zarobil na chlieb, a s radosťou, že spolupracuje s Bohom na rozvoji sveta okolo Nazareta. Práca bola pre neho príležitosťou na osobný rast a puto spojenia s ostatnými^[3]. Každá práca prináša spoločnosti hodnotu, produkuje tovar alebo poskytuje služby. Každá dobre vykonaná práca je vždy formou spoločenskej spolupráce, pomoci druhým, zlepšovania životných podmienok; skrátka, je prejavom Božej starostlivosti o každého človeka. „Práca nie je nič iné ako pokračovanie Božieho diela: ľudská práca je povolanie človeka, ktoré dostal od Boha na konci stvorenia vesmíru“^[4]. Prirodzene,

aby práca nadobudla túto hodnotu, je potrebné na jednej strane ju vykonávať dobre - aj pre dôstojnosť človeka, ktorý z nej bude mať úžitok - a na druhej strane ju vykonávať v duchu sebadarovania a služby.

„Táto služba po ľudskej stránke, tá schopnosť, ktorú by sme mohli nazvať technickou, to zvládanie vlastnej profesie, by mala byť ešte doplnená črtou, ktorá bola základom pre prácu svätého Jozefa a ktorá by mala byť základom aj pre každého kresťana: je to duch služby, túžba pracovať, aby sme prispievali k dobru ostatných ľudí. Jozefova práca nebola činnosťou, ktorá by sledovala len vlastnú sebarealizáciu; hoci jeho činorodý život práce z neho iste vyformoval zrelú a výraznú osobnosť. Patriarcha pracoval s vedomím, že plní Božiu vôľu, a myslel pritom na dobro svojich drahých, Ježiša a Márie, ako aj dobro všetkých obyvateľov malého

Nazareta. (...) Jeho profesionálne povolanie bolo prácou zameranou na službu a na to, ako spríjemniť život ostatným rodinám v dedine; službu, ktorú sprevádzal úsmev, láskavé slovo, poznámka vyslovená len tak mimochodom, no prinavracajúca vieru a radosť tým, čo o ne takmer prišli“^[5].

AJ KEĎ BOLO pre Jozefa veľmi potešujúce žiť s Ježišom a Máriou, neušetrilo ho to nevyhnutných ťažkostí života: plynutie času, ktoré umenšovalo jeho schopnosti, nie vždy ľahké spolužitie so susedmi, finančné ťažkosti, ktoré mohol niekedy zažiť, rozhovory s niektorými zákazníkmi, ktorí platili, keď mohli... Práve tento normálny a obyčajný život s jeho radosťami a ťažkosťami bol svätý Jozef povolaný posvätiť.

Z vecí, ktoré svätý Jozef vyrobil svojimi rukami, nezostalo nič. Na druhej strane láska, ktorú do tejto práce vložil, je stále veľmi živá.

„Človek by sa nemal obmedzovať iba na robenie vecí, na vyrábanie predmetov. Práca sa rodí z lásky, je prejavom lásky a láske sa i podriaďuje“^[6]. Jeho láska k Ježišovi a Márii ho poháňala k intenzívnej práci; jeho láska sa prejavovala, takmer nevedome, v nasadení a náklonnosti, ktoré vkladal do toho, aby veci robil dobre; a tá istá nesmierna láska v jednote života spôsobovala, že mal veľmi na pamäti, že jeho každodenná práca je upriamená na poslanie, ktoré mu zveril Boh. Je to láska k Bohu a k druhým, ktorá nás poháňa k tvrdej a dobrej práci, k poriadku, k dotiahnutiu detailov, k sústredenosti a intenzite. Premieňame svoju prácu na modlitbu a predkladáme ju Pánovi počas svätej Omše? Vieme, že nás pri nej sprevádza Boh? Prelieva

sa tento kontemplatívny duch do
zaobchádzania plného úcty, služby,
otvorenosti a priateľstva voči ľuďom,
s ktorými prichádzame do kontaktu?

Zverujeme sa príhovoru našej Matky
a svätého patriarchu, aby nám
pomohli zlepšiť našu prácu, aby sa
čoraz viac stávala príležitosťou na
službu.

---

[1] Svätý Josemaría, *Íst' s Kristom*, bod
44.

[2] *Ibid.*, bod 40.

[3] Porov. František, *Patris corde*, bod
6.

[4] František, *Homília*, 1-V-2020.

[5] Svätý Josemaría, *Íst' s Kristom*, bod
51.

[6] Svätý Josemaría, *Íst' s Kristom*, bod 48.

---

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/rozjimanie-na-sviatok-sv-
jozefa-robotnika/](https://opusdei.org/sk-sk/article/rozjimanie-na-sviatok-sv-jozefa-robotnika/) (26.03.2025)